

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K

J M Ě N E M R E P U B L I K Y

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **O. M.**, zast. JUDr. Pavlínou Urbancovou, advokátkou, se sídlem Křenová 26, Brno, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o plný invalidní důchod, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 15. 7. 2008, č. j. 16 Cad 293/2007 – 40,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 15. 7. 2008, č. j. 16 Cad 293/2007 – 40, **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 10. 10. 2007, č. X, zamítla žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení žádost žalobkyně o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění. V odůvodnění rozhodnutí je uvedeno, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Chebu ze dne 25. 9. 2007 není žalobkyně plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 50 %.

V podané žalobě žalobkyně uvedla, že v letech 1993 – 1998 pobírala plný invalidní důchod. Namítala, že její zdravotní stav se od roku 1998 nezlepšil. Poukazovala na to, že trpí organickým psychosyndromem, dále recidivami herpesů a jejich výsevem v oblasti kříže, stehů, bederní páteře a nyní i očí a uší. Dále popisovala, že trpí záněty nervů, alergií na léky, sezónní a sennou rýmou a alergiemi na potraviny (vaječný bílek, rajčata, včelí produkty), včelí, vosí a hmyzí bodnutí. Namítala, že s těmito chorobami těžko hledá zaměstnání a zaměstnavatel ji po třech měsících propustí ve zkušební době. Podrobně popisovala, jakým způsobem jí její zdravotní postižení ztěžují možnost pracovního

uplatnění. Dále poukazovala rovněž na to, že od roku 1998 se podrobila gynekologickým operacím a popisovala průběh hospitalizací. Nyní je vedena na úřadu práce bez nároku na sociální dávky, které má vyčerpány. Žije pouze z částečného invalidního důchodu, který činí 4135 Kč a nemůže sehnat zaměstnání.

Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 15. 7. 2008, č. j. 16 Cad 293/2007 – 40, žalobu zamítl a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Ve svém rozhodnutí vycházel ze záznamu o jednání Okresní správy sociálního zabezpečení v Chebu (dále též jen „OSSZ“) ze dne 25. 9. 2007, z něhož zjistil, že míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně činila podle přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., kapitoly V, položky 1, písm. c) 50 %. Dále vycházel z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Plzni (dále též jen „posudková komise“) ze dne 25. 2. 2008 a jeho doplnění ze dne 15. 4. 2008. Soud nepochyboval o úplnosti, přesvědčivosti, logičnosti a celistvosti posudkových závěrů a konstatoval, že pro stanovení příčiny invalidity i míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti bylo ve spisovém materiálu dostatek podkladů – lékařských zpráv. Vycházel tedy ze závěru, že míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně činila k datu vydání napadeného rozhodnutí podle přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., kapitoly V, položky 3b – 35 %. Soud uvedl, že žalobkyně neprokázala, že by k datu vydání napadeného rozhodnutí byla plně invalidní podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb. Žalobu proto nepovažoval za důvodnou a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Proti tomuto rozsudku podala včas kasační stížnost žalobkyně (dále též jen „stěžovatelka“). Namítala, že pro poškození mozku nemůže sehnat zaměstnání. Poukazovala na to, že doložila posudky od zaměstnavatele, v nichž je uvedeno, jaké výhrady k její práci zaměstnavatel má. Namítala dále, že posudková komise zpochybnila odborné lékařské nálezy, které doložila, a to ve vztahu k poškození mozku, poškození nervové soustavy, napadení virem herpesu, který od roku 1993 recidivuje 6x – 8x ročně. Namítala dále, že posudková komise nepřihlédla k dlouhodobé léčbě MUDr. T., který ji léčí na alergii, a nepřihlédla ani k léčbě psychiatra a recidivujícímu výsevu herpesu. Poukazovala na stav, v němž se nachází s tím, že není schopna se zařadit do běžného pracovního procesu. Namítala, že je ve vážné finanční a sociální situaci.

V doplnění kasační stížnosti uvedla, že její důvody spatřuje v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Konkrétně namítala, že jak vyplývá především z doplnění posudku posudkové komise ze dne 25. 2. 2008 a následně ze dne 15. 4. 2008 nebyla náležitě vyhodnocena polyvaletní alergie (především pak alergie na potraviny), kterou trpí. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti, která byla lékařem pověřeným vypracováním v posudku pro OSSZ v Chebu hodnocena ve výši 50 % a následně komisí hodnocena ve výši 35 %, bylo vycházeno z neúplných skutkových zjištění. Především nebylo dostatečně podrobně zkoumáno, do jaké míry snižuje schopnost soustavné výdělečné činnosti polyvaletní alergie ve spojení s rozhodujícím zdravotním postižením tedy depresivní poruchou a organickým psychosyndromem, kdy např. z důvodu alergie na vaječný bílek je naprosto vyloučeno, aby žalobkyně byla schopna pracovat např. v obchodě a potravinami. Tím, že se posudková komise spokojila s omluvou MUDr. T. z jednání, na kterém tento mohl tyto skutečnosti podrobněji objasnit, tak nebyl správně a úplně zjištěn skutkový stav, na základě kterého byl následně vydán jak posudek posudkové komise vymezující míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti, tak navazující rozhodnutí žalované ji napadené rozhodnutí krajského soudu.

Navrhovala, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení se ke kasační stížnosti žalobkyně nevyjádřila.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek z hledisek uvedených v ustanovení § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody uvedenými v kasační stížnosti a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Byť se stěžovatelka v kasační stížnosti dovolává důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., lze spíše její důvody právně podřadit pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) tohoto zákona. Stěžovatelka se totiž dovolává nesprávného posouzení zdravotního stavu, které podle judikatury Nejvyššího správního soudu v řízení o dávkách podmíněných dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je tzv. jinou vadou řízení, tedy důvodem uvedeným v ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodu rozhodnutí, popř. v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Z obsahu posudkové dokumentace plyne, že stěžovatelka byla uznána invalidní podle § 29 odst. 2 písm. a) zákona č. 100/1988 Sb., od 15. 4. 1993 pro organický psychosyndrom, pro intoxikaci propanbutanem v září 1992. Plný invalidní důchod jí byl přiznán rozhodnutím žalované ze dne 25. 6. 1993. Stěžovatelka pak byla dále plně invalidní až do roku 1998, přičemž rozhodující zdravotní postižení nebylo v tomto období měněno. Podle záznamu OSSZ Karlovy Vary ze dne 2. 4. 1998 již stěžovatelka nebyla shledána nadále plně invalidní, ale jen částečně invalidní. Za rozhodující zdravotní postižení byl i nadále považován organický psychosyndrom, avšak míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti byla určena podle přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., kapitoly V, položky 1, písm. c) (rozpětí 50 – 70 %) – 50 %. Rozhodnutím žalované ze dne 5. 8. 1998 jí byl odňat plný invalidní důchod od 4. 9. 1998 a rozhodnutím ze dne 2. 10. 1998 jí byl přiznán částečný invalidní důchod od 4. 9. 1998, který stěžovatelka pobírá doposud. Podle záznamu o jednání OSSZ v Chebu ze dne 25. 9. 2007 probíhalo u tohoto orgánu řízení o žádosti stěžovatelky o plný invalidní důchod. V posudkovém hodnocení je uvedeno, že pacientka je částečně invalidní pro psychotické onemocnění – organický psychosyndrom se závažnými poruchami v emoční i kognitivní sféře. Verifikováno psychiatrickým (23. 8. 2007) i psychologickým vyš. (13. 8. 2007). Posuzovaná není schopna soustavné výdělečné činnosti, ponechána nadále částečně invalidní. Míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti byla stanovena podle přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., kapitoly V, oddílu 1, písm. c), na 50 %. Bylo uzavřeno, že stěžovatelka není plně invalidní, ale je nadále částečně invalidní. Na to bylo vydáno přezkoumávané rozhodnutí.

Předmětem přezkumného soudního řízení v posuzované věci bylo rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 10. 10. 2007, č. 535 724 095, jímž byla zamítnuta žádost stěžovatelky o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. s odůvodněním, že stěžovatelka není plně invalidní, ale

nadále je jen částečně invalidní. Bylo tedy třeba nejprve zjistit, zda stěžovatelka ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí, tj. k datu 10. 10. 2007, splňovala podmínky plné invalidity ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., či nikoliv. Bylo tedy nutno posoudit, zda pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti stěžovatelky činil nejméně 66 % nebo zda stěžovatelka byla schopna pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek. V daném případě se tedy jedná o důchod podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu závisí především na jeho odborném lékařském posouzení. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudkové komise MPSV jsou oprávněny nejen k celkovému přezkoumání zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti občanů, ale též k posouzení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkových závěrů o plné či částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. Nicméně i tyto posudky hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ustanovení § 77 odst. 2 s. ř. s., přitom však takový posudek, který zcela splňuje požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti, bývá zpravidla důkazem ve věci stěžejním. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti, který je kladen na posudky posudkových komisí, spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především pak s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na plný nebo částečný invalidní důchod, jakož i v tom, zda podaný posudek obsahuje náležité zdůvodnění svého posudkového závěru tak, aby byl tento závěr přesvědčivý pro soud, který nemá a ani nemůže mít odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení plné či částečné invalidity závisí především.

Krajský soud v projednávané věci sice nepochybil, když vycházel z posudku posudkové komise v Plzni ze dne 25. 2. 2008 a jeho doplnění ze dne 15. 4. 2008, Nejvyšší správní soud však nesdílí jeho závěry o úplnosti a přesvědčivosti podaných posudků a to ve vztahu k posouzení rozsahu a intenzity zdravotních postižení, jimiž stěžovatelka ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí trpěla, dále ve vztahu k posouzení rozsahu a intenzity rozhodující zdravotního postižení, včetně jeho podřazení podle přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., a následně i v přesvědčivosti v posudcích stanoveného poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti stěžovatelky k uvedenému dni.

Jak vyplývá z obsahu posudkové dokumentace, byl od roku 1992 jako rozhodující zdravotní postižení stěžovatelky označován organický psychosyndrom po otravě propanbutanem. Zatímco Okresní správa sociálního zabezpečení v letech 1998 – 2007 podřazovala toto zdravotní postižení pod položku 1, písm. c), kapitoly V, přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., tj. organické duševní poruchy, poruchy intelektu, emotivity, afektivity (organický psychosyndrom různé etiologie, perinatální, po úrazech a zánětech mozku, metabolického či cévního původu) a míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti hodnotila v rámci v rozpětí 50 – 70 %, podřadila posudková komise rozhodující zdravotní postižení pod položku 3b, kapitoly V – poruchy nálady (afektivní poruchy – manické, bipolární, depresivní), přičemž míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti posuzovala v rámci rozpětí 20 – 40 %.

Podřazení rozhodujícího zdravotního postižení posudkovou komisí pod položku 3b, kapitoly V, však vyvolává vážné pochybnosti o správnosti takového postupu. Jestliže

zdravotní postižení – organický psychosyndrom různé etiologie – je výslovně uveden v položce 1, kapitoly V, pak jeho podřazení pod položku 3b téže kapitoly musí být přesvědčivě odůvodněno. Posudková komise v posudku sice jako diagnostický závěr uvádí „depresivní porucha částečně“ kompenzovaná léčbou, organický psychosyndrom (porucha kognitivních funkcí) lehkého stupně, avšak tento diagnostický závěr je v rozporu s nálezy obsaženými v posudkové dokumentaci. Tak např. podle nálezu MUDr. H. ze dne 23. 8. 2007, se jedná z psychiatrického hlediska o organický psychosyndrom se změnami v emoční i kognitivní sféře. Rovněž v nálezu PhDr. J. Ř. je uvedeno, že u stěžovatelky jde o organický psychosyndrom postihující kognitivní funkce (rigiditu myšlení, deteriorace recentní paměti, poruchy pozornosti) i afektivní sféru.

Jetsliže tedy rozhodující zdravotní postižení stěžovatelky v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu je hodnoceno od roku 1992 jako organický psychosyndrom, a tato diagnóza vyplývá i ze zpráv, které měla posudková komise při zpracování posudku k dispozici, pak bude v dalším řízení třeba, aby posudková komise svůj posun ve stanovení a určení rozhodujícího zdravotní postižení blíže odůvodnila.

Nejvyšší správní soud dále uvádí, že z výše označených nálezů vyplývá, že stěžovatelka se jeví jako neschopná soustavné výdělečné činnosti. V nálezu MUDr. H. ze dne 23. 8. 2007 je výslovně uvedeno: „z psychiatrického hlediska se jeví jako neschopná soustavné výdělečné činnosti, jedná se o organický psychosyndrom s komplexní symptomatologií (postižení kognice i emotivity) závažného charakteru“. Totéž je jinými slovy uvedeno i v nálezu PhDr. J. Ř. ze dne 13. 8. 2007: „pracovní zařazení se jeví jako nereálné“.

Závěr o omezení stěžovatelčiny pracovní schopnosti lze v posudkové dokumentaci shledat již od roku 1997. Podle závěru psychologického vyšetření Mgr. J. V. ze dne 10. 7. 1997 byla schopnost soustavné výdělečné činnosti stěžovatelky značně snížena. Stejný závěr se objevuje ve zprávě Mgr. Jana V. ze dne 4. 3. 1998 i v nálezu psychiatra MUDr. J. ze dne 16. 3. 1998, a dále v nálezech Mgr. V. ze dne 8. 2. 2001, ve zprávě psychiatra MUDr. F. ze dne 16. 2. 2004. V nálezech psychiatra MUDr. H. ze dne 12. 2. a 27. 2. 2007 je pak výslovně konstatováno, že se stěžovatelka klinicky jeví jako neschopná soustavné výdělečné činnosti. Ve zprávě psychologa Mgr. J. V. ze dne 21. 2. 2007 je uvedeno, že schopnost k soustavné výdělečné činnosti je výrazně snížena.

K těmto lékařským zjištěním pak přistupuje jako další důkaz „posouzení zaměstnance“ vypracovaný zaměstnavatelem stěžovatelky (bývalým) Quality Brands, Mečová 10, Brno, podle něhož „dne 31. 3. 2008 byl se zaměstnankyní O. M., nar. X, rozvázan pracovní poměr převážně z následujících důvodů: - pomalá orientace v pracovních procesech,

- špatné vyjadřovací schopnosti,
- pomalé reakce a tempo práce,
- nevstřebávání nových informací, opakovaná chybovost (i přes snahu kolegů nebyl vidět posun k lepšímu).“

Posudková komise měla výše uvedené sdělení zaměstnavatele k dispozici při zpracování doplňujícího posudku. Její závěr o tom, že „výše uvedené sdělení zaměstnavatele souhrnně lze chápat jako pracovní nedostatečnost posuzované, která se odvíjí od náročnosti zadaných pracovních úkolů“, lze považovat za závěr nic nevypovídající o celé situaci. Posudková komise totiž měla zjistit, jaké úkoly byly na stěžovatelku kladeny a jejich nezvládnutí posoudit v kontextu vývoje jejího zdravotního stavu a lékařských podkladů a

psychologických nálezů, které se vztahují k vývoji a stávající situaci stěžovatelky ve vztahu ke schopnosti vykonávat soustavné zaměstnání.

Nejvyšší správní soud na základě výše uvedeného uzavírá, že posouzení rozsahu a intenzity rozhodující zdravotního postižení stěžovatelky a jeho podaření podle přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. zatím učiněné Posudkovou komisí v Plzni vyvolává značné pochybnosti o jeho správnosti a je nutno uzavřít, že námitka stěžovatelky uvedená v kasační stížnosti o tom, že posudková komise zpochybnila a nepřihlédla k poškození mozku a k hodnocení její osoby zaměstnavatelem je důvodná.

Za neúplný a tím i nepřesvědčivý považuje Nejvyšší správní soud posudek a jeho doplnění i ve směru posouzení alergického zdravotního postižení stěžovatelky. Z obsahu posudkové dokumentace plyne, že i pro uvedené zdravotní postižení se stěžovatelka léčí již od roku 1992. V nálezu MUDr. T. ze dne 10. 6. 1997 je uvedeno, že stěžovatelka se léčí na alergologii pro pollynosu, recidivující herpes simplex a potravinovou alergii. Podle názoru téhož lékaře ze dne 27. 1. 1998, ze dne 2. 3. 2001, ze dne 10. 2. 2004 i ze dne 15. 12. 2007, je zřejmé, že i z pohledu toho zdravotního postižení je pracovní schopnost stěžovatelky snížena. Podle nálezů tohoto lékaře ze dne 15. 12. 2007 je stěžovatelka z hlediska trvalé pracovní schopnosti považována za problematickou. Nejvyšší správní soud tedy i v tomto směru považuje kasační stížnost stěžovatelky za důvodnou, neboť nebylo dostatečně podrobně zkoumáno ani přezkoumatelným způsobem vyjádřeno, do jaké míry snižuje toto zdravotní postižení míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti stěžovatelky, a to zejména se zřetelem ke spojení polyvalentní alergie s rozhodujícím zdravotním postižením, jehož jednoznačné určení z hlediska přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. bude předmětem dalšího řízení.

Za výše uvedené situace, kdy vznikají pochybnosti o rozsahu a intenzitě a správnosti podřazení rozhodující zdravotního postižení stěžovatelky v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu a rovněž pochybnosti o úplnosti posouzení celkového zdravotního stavu stěžovatelky z hlediska všech zdravotních postižení, jimiž ke dni vydání rozhodnutí trpěla, nepovažuje Nejvyšší správní soud posudkové závěry uvedené v posudcích Posudkové komise v Plzni ze dne 25. 2. 2008 a 15. 4. 2008 za úplné a přesvědčivé. Neúplné a nepřesvědčivé posouzení zdravotního stavu, jímž stěžovatelka trpěla ke dni vydání napadeného rozhodnutí, tj. k datu 10. 10. 2007, považuje Nejvyšší správní soud za vadu řízení, která mohla mít za následek nesprávné stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti stěžovatelky k uvedenému dni a v jeho důsledku nesprávné posouzení zákonných podmínek plné invalidity ve smyslu § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., jako základního předpokladu pro posouzení vzniku nároku na dávku důchodového pojištění, jíž se stěžovatelka dovolává, tj. plného invalidního důchodu (shodně též rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 Ads 19/2003 ze dne 25. 9. 2003, publikován ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 511/2005 Sb. NSS).

Za této situace považuje Nejvyšší správní soud podanou kasační stížnost za důvodnou ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. K tomu Nejvyšší správní soud připomíná, že není podle § 109 odst. 3 věty za středníkem s. ř. s. vázán důvody kasační stížnosti, bylo-li řízení zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Nejvyšší správní soud na základě výše uvedeného napadený rozsudek Krajského soudu v Plzni zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

V dalším řízení bude třeba, aby krajský soud vyžádal od posudkové komise MPSV, pracoviště v Plzni doplňující posudek, v němž posudková komise musí zhodnotit celkový rozsah a intenzitu zdravotního postižení stěžovatelky, jimiž tato trpěla ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí, přesvědčivě určit rozhodující zdravotní postižení v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu a odůvodnit jeho podřazení pod příslušnou položku a kapitolu přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. Dále bude třeba, aby se posudková komise vyjádřila konkrétně i k tomu, do jaké míry ovlivňuje pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti stěžovatelky zdravotní postižení polyvalentní alergie. To vše bude muset posudková komise učinit v kontextu celé posudkové dokumentace a odborných lékařských nálezů, které jsou v ní založeny.

Teprve po doplnění posudku jednoznačně stanovenými závěry ve shora uvedeném směru, bude mít soud dostatečná skutková zjištění pro úvahu o tom, zda ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí vznikl stěžovateli nárok na plný invalidní důchod, či nikoliv, a následně pro posouzení toho, zda napadené rozhodnutí žalované je či není zákonné.

V dalším řízení je krajský soud vázán pokynem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.). V novém rozhodnutí rozhodne krajský soud také o náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti včetně odměny za zastupování stěžovatelky v řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. prosince 2008

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu